

Han siger: Mon Gud har sagt: Du skal ære din fader og din moder? Og mennesket frygtede og elskede ikke Gud, men viste ringeagt for deres forældre og foresatte: Derfor blev Jesus naglet til korsets træ.

Han siger: Mon Gud har sagt: Du må ikke slå ihjel? Og mennesket frygtede og elskede ikke Gud, men voldte skade på næstens liv, eksperimenterede på menneskers for derefter at smide dem bort, slog ufødte såvel som fødte ihjel, og gav sin velsignelse dertil: Derfor blev Jesus naglet til korsets træ.

Han siger: Mon Gud har sagt: Du må ikke bryde ægteskabet? Og mennesket frygtede og elskede ikke Gud – men levede i utugt og bedrev hor – og kaldte det kærlighed: Derfor blev Jesus naglet til korsets træ.

Han siger: Mon Gud har sagt: Du må ikke sige falsk vidnesbyrd imod din næste? Og mennesket frygtede og elskede ikke Gud, men løj, sladrede og bagtalte: Derfor blev Jesus naglet til korsets træ.

Han siger: Mon Gud har sagt: Du må ikke stjæle? Og mennesket frygtede og elskede ikke Gud, men var uredlige, nogle tog, hvad der ikke tilhørte dem, andre omgik lovene: Derfor blev Jesus naglet til korsets træ.

Han siger: Mon Gud har sagt: Du må ikke sige falsk

vidnesbyrd imod din næste? Og mennesket frygtede og elskede ikke Gud, men løj, sladrede og bagtalte: Derfor blev Jesus naglet til korsets træ.

Han siger: Mon Gud har sagt: Du må ikke begære din næstes hus, hustru, folk eller fæ eller noget, der tilhører din næste til? Og mennesket frygtede og elskede ikke Gud, men misundelsen voksede sig stor, begæret fødtes og undfangede synd: Derfor blev Jesus naglet til korsets træ.

Naglet til korsets træ, netop fordi den, der elsker, giver sig hen til og for, den, han elsker – for at vi, der ikke frygtede og elskede Gud kunne finde nåde og barmhjertighed ved Jesus Kristus. Et spejl, et værn og en vej at følge.

Velsignet er du menneske, der kender Guds bud som et spejl, et værn og en vej at følge.

Velsignet er det folk, der kender Guds bud som et spejl, et værn og en vej at følge.

Budene er Guds spejl, der afslører vor synd. Spejl dig derfor i budene, for det er kun der, hvor synden afsløres, og synden bekendes som synd, at en synder kan modtage syndernes forladelse. Men her, og netop her under syndernes forladelse, har enhver mulighed for at lægge det gamle bag sig og begynde på ny.

Budene er Guds værn om den elskede. Han vil ikke, at der sker hans elskede noget ondt.

Korset betyder død. Og en discipel må bære det kors, at det gamle menneske, der ikke vil vide af Guds værn, hans bud, det må dødes. En discipel må af dø fra synden. Det er korsets kamp mellem det gamle menneske og det nye menneske. Den, der ikke vil bære det kors, kan ikke være Jesu discipel.

Det gamle menneske vil ikke vide af Guds bud, men det nye menneske elsker Guds bud. Det nye menneske vidner, som det lyder i den store Salme om loven – Salme 119: "Du har givet dine befalinger, for at de nøje skal overholdes" (v. 4)

"Hvorledes holder en ung sin vejren? Ved at holde sig efter dit ord" (v. 9) "Jeg gemmer dit ord i mit hjerte for ikke at synde imod dig" (v. 11) "Lad løgnens vej være langt fra mig og skænk mig i nåde din lov!" (v. 29) "Jeg vil løbe dine buds vej, thi du giver mit hjerte at ånde frit" (v. 32) "Din munds lov er mig mere værd end guld og sølv i dynger" (v. 72) "Hvor jeg elsker din lov! Hele dagen grunder jeg på den" (v. 97) "Hvor sødt er dit ord for min gane, sødere end honning for min mund. Ved dine befalinger fik jeg for-

stand, så jeg hader al løgnens vej. Dit ord er en lygte for min fod et lys på min sti" (vv. 103-105). Jo, det genfødte menneske elsker Guds bud og priser Gud for hans bud.

Budene er den vej Gud vil vi skal følge. En tryk vej for hans elskede.

Det gælder, som det siges i Ordsprogenes Bog: "Retfærdighed løfter et folk, men synd er folkenes skænder" (14-34). Derfor: Spejl dig i budene, lad budene værne dig, følg budenes vej. Da er du til velsignelse for dit folk, hvem du end er, og hvilken tjeneste og opgave du end har i dit folk.

Løft dit folk: Øv retfærdighed og vær ret i din færd.

Du ved det nok, mit hjerte, du ved, at Gud er stor; men stor er og hans fjende, så til du det derfor.

Velan! så får du kæmpe og tro trods fald og brud, at stor er vel Guds fjende, men større er dog Gud.
(Kaj Munk)

Amen.

Bøn: Almægtige evige Gud. Vi takker dig for folket og for landet, og beder dig bevare os som et kristent folk. Vi bekender

for dig at vi ikke har skønet på din nåde: Herre, vore misgerninger er vokset os over hovedet, og vor skyld er stor. Tag ikke din nåde fra os. Lad dit navn blive helligt blandt os. Lad dit ord lede os og lad din Ånd lære os gudsdygt. Ryk ugdigheden ud af vore hjerter. Hjælp retfærdigheden og sandheden og broderkærligheden til sejr. Lad frihed, fred og glæde råde i vort land.

Modtag du os på ny som folk og som land. Vi bekender: vi er dig ikke værd, men vi kan ikke være dig foruden. Herre Jesus, tak, at dit blod renser fra al synd.

Vi takker dig for dine gode ordninger. Vi takker dig for den øvrighed, du har indsat (Rom. 13,1), lagting og landsstyre, og vi beder dig velsigne dem i deres gudgivne tjeneste. Lad dem fremme det gode, alt hvad der er efter din gode tjeneste. Lad dem fremme det gode, alt hvad der er efter din gode vilje, og lad dem bære sværdet til straf for de, der handler ondt (Rom. 13,4). Fyld dem med den sande gudsdygt, der driver menneskefrygten ud, at de må handle, ikke i frygt for mennesker, men i frygt for dit hellige navn.

Giv du os at underordne os øvrigheden og at støtte dem i deres tjeneste.

Må dit hellige Ord være

Peter O.K. Olofson kom við eini prædiku á Ólavssöku, har hann heiti á tað einstaka menniskja um at rannsaka seg sjálfan, um tað livdi sum Gud ynskta. Prædikan var eitt sindur tamari, enn sey flestu hövdu roknað við, men hon var djúp og nari við nakrar sannleikar íð kundi fáa tann lurtandi at kenna seg illa við.
Mynd: Kalmar

en lygte for vor fod, et lys på vor sti (sl. 119-105).

Hold din beskyrmende hånd over vort folk, til lands og på søen. Velsign du børnene og de unge, giv du dem en rig og meningsfuld fremtid, at ingen må føle, at dem er der ikke brug for, vær du nær hos alle syge, og enhver der kender savnet af arbejde, lær du os at dele de gode, der er, og lad det være virkelighed hos os som kirke og som folk, at når et lem lider, så lider alle lemmer, vær du nær hos de gamle, der har bygget landet op, giv dem en god alderdom. Velsign og styrk du dem, der herfra er rejst ud for at vidne om dig i fremmed land. Velsign og bevar vor dronning, dronning Margrethe den anden og hele hendes hus.

Giv dem og os alle nåde, fred og velsignelse og efter et kristent liv den evige salighed. Amen.